

ใบงานที่ ๒ กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านบทประพันธ์ที่กำหนดให้ แล้ววิเคราะห์สะท้อนในเรื่องใดบ้าง

สะท้อนความเชื่อของคน
ในสังคมไทย

สะท้อนภาพวิถีชีวิต
ของคนในชนบท

สะท้อนความเรียบง่าย
ของชีวิต

สะท้อนสังคม
ของชีวิต

๑. ตัวเอ๋ยตัวทะยาน

อย่าบันดาลคลลใจให้ไผ่ฝัน

ดูถูกกิจชาวนาสารพัน

และความครอบครองกันอันขึ้นบาน

เขาเป็นสุขเรียบเรียบเจียบสัจ

มีปวณเป็นไปไม่วัดการ

ขออย่าได้เย้ยเยาะพูดเราะราน

คูหมั่นการเป็นอยู่เพื่อนดูเอ๋ย.

๒. สกฺลเอ๋ยสกฺลสูง

ชักจูงจิตฟูซุกคึกคัก

อำนาจนำความสง่าอำอินทรีย์

ความงามนำให้มีไมตรีกัน

ความร่ำรวยอวยสุขให้ทุกอย่าง

เหล่านี้ต่างรอยดาบทำลายขันธ

วิถีแห่งเกียรติยศทั้งหมคนั้น

แต่ล้วนผันมาประจบหลุมศพเอ๋ย

๓. วังเอ๋ยวังเวง

ห้วงแห่ง! ย่ำคำระฆังขาน

ฝูงวัวควายฟ้าลาทิวากาล

ค่อยค่อยผ่านท้องทุ่งมั่งถิ่นคน

ชาวนาเหนื่อยอ่อนต่างจรกลับ

ตะวันลับอัสดงทุกแห่งหน

ทิ้งทุ่งให้มีคัมภีร์ท่วมฉา

และทั้งคนดูเปลี่ยวอยู่เดียวเอ๋ย

๔. นกเอ๋ยนกแสก

จับจ้องร้องแจ้เพียงแดกขวัณ

อยู่บนยอดหระฆังบังแสงจันทร์

มีเถาวัลย์รุงรังถึงหลังคา

ชื่อ

เลขที่

ห้อง ม. ๒/๖